

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 26 MARS 1958.

Rapport de la Commission des Finances chargée d'examiner le projet de loi tendant à accorder, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, à créer une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 26 MAART 1958.

Verslag van de Commissie van Financiën, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingsspensioenen, tot het instellen van een strijdertrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijdert, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen.

Présents : MM. Pierre DE SMET, président; BRIOT, DE MAERE, Louis DESMET, DOUTREPONT, HARMEGNIES, JANSSEN, LACROIX, LEEMANS, LIGOT, MOLTER, VAN HOUTTE, VAN LAEYS, VREVEN, WIARD et PARMENTIER, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission des Finances a examiné ce projet en séance du 26 mars 1958 en même temps que la proposition de loi (nº 183) déposée le 25 février 1958 par M. Allard et consorts. A cette séance l'auteur de la proposition a marqué son accord sur l'ajournement de la proposition, le projet lui donnait partiellement satisfaction.

Le projet gouvernemental a été déposé en séance publique de la Chambre des Représentants le 12 mars et adopté en Commission après amendement du Gouvernement par 16 voix et 3 abstentions; il a fait l'objet d'un rapport très précis du député M. Martel. Il a été discuté en séance publique le 18 mars et voté le 20 mars par 169 voix et 5 abstentions.

Ainsi que le Ministre des Finances l'a déclaré à la Chambre en réponse à certaines observations, le texte proposé a été mis au point après de multiples

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie van Financiën heeft dit ontwerp onderzocht in haar vergadering van 26 Maart 1958, tegelijk met het wetsvoorstel (nr 183) op 25 Februari 1958 ingediend door de h. Allard c.s. Tijdens die vergadering heeft de indiener ingestemd met de verdaging van zijn voorstel, daar het ontwerp hem gedeeltelijk voldoet.

Het regeringsontwerp werd op 12 Maart ingediend in openbare vergadering van de Kamer der Volksvertegenwoordigers en, na amendering door de Regering, door de Commissie aangenomen met 16 stemmen bij 3 onthoudingen; het werd zeer uitvoerig behandeld in het verslag van de h. Volksvertegenwoordiger Martel. Op 18 Maart kwam het in openbare vergadering en op 20 Maart werd het goedgekeurd met 169 stemmen bij 5 onthoudingen.

Zoals de Minister van Financiën in de Kamer verklaarde in antwoord op bepaalde opmerkingen, is de voorgestelde tekst vastgesteld na een groot

R. A 5511.

Voir :

Document du Sénat :

268 (Session de 1957-1958) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

R. A 5511.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

268 (Zitting 1957-1958) : Ontwerp overgezonden door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

réunions d'une Commission de contact qui comprenait des représentants de l'Administration intéressée, du Ministre et des organisations patriotiques (1). Le Ministre a ajouté qu'il s'agissait d'un compromis entre certaines revendications que le Gouvernement jugeait excessives et hors de proportion avec les possibilités financières et de désir — général d'ailleurs — de « récompenser les meilleurs serviteurs du pays et ceux qui ont réellement souffert de la guerre ».

Encore que les représentants qualifiés des organisations patriotiques n'admettent pas la notion de « récompenses » et veulent y substituer la notion de « réparation », il faut se féliciter avec le Ministre des Finances de ce « geste appréciable en faveur de catégories de citoyens, ou de leurs ayants droit, ayant bien mérité du pays ». Les organisations patriotiques seront reconnaissantes au Gouvernement et au Parlement d'avoir accepté plusieurs de leurs revendications essentielles et de l'effort financier consenti par la Nation en faveur des plus méritants d'entre nous; elles n'en continueront pas moins — et c'est légitime — de poursuivre leur action en vue de faire triompher d'autres revendications qu'elles considèrent comme équitables et justes notamment en vue d'améliorer ou de préciser certaines des dispositions du projet de loi discuté.

Votre Commission a estimé dans sa grosse majorité qu'il serait inopportun de retarder le vote du projet en déposant des amendements qui auraient pour effet de différer la mise en application du nouveau régime instauré; elle n'en considère pas moins qu'au lendemain des élections, soit le Gouvernement, soit l'initiative parlementaire, devront provoquer le réexamen de certaines dispositions légales dont nous exposons la portée ci-après.

(1) En réponse à la question d'un commissaire, le Ministre signale que la Commission de contact qui était présidée par le Secrétaire de Cabinet du Ministre des Finances comprenait :

1 délégué du Premier Ministre;
des délégués :
de la Fédération Nationale des Invalides;
de la Fédération Nationale des Combattants;
de la Fédération Nationale des Prisonniers de Guerre;
du Comité National de la Résistance;
des Plus grands Mutilés et Invalides;
de la Confédération Nationale des Prisonniers politiques et ayants-droit;
de l'Union des Fraternelles de l'Armée de Campagne;
de l'Union Nationale des Mères et Femmes de Fusillés et de Prisonniers politiques décédés;
de l'Union royale des Mères et Veuves de Guerre;
de l'Association des Mères et Veuves de l'Armée.

Pour gouverne, la Fédération Nationale des Croix du Feu, n'a pas assisté aux séances de la Commission de contact; elle a poursuivi des pourparlers distincts avec le Secrétaire du Cabinet.

aantal bijeenkomsten van een Contactcommissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de betrokken Administratie, van de Minister en van de vaderlandlievende organisaties (1). De Minister heeft hieraan toegevoegd dat het een compromis is tussen bepaalde eisen die, naar het oordeel van de Regering, overdreven waren en niet in verhouding met de financiële mogelijkheden, en de — overigens algemene — wens « de beste dienaars van het land te belonen alsmede hen die werkelijk onder de oorlog hebben geleden ».

Hoewel de bevoegde vertegenwoordigers van de vaderlandlievende organisaties het begrip « beloning » niet aanvaarden en het willen vervangen door « herstel », moet men zich met de Minister van Financiën verheugen over dit « prijzenswaardig gebaar ten gunste van categorieën van burgers, of van hun rechthebbenden, die zich zeer verdienstelijk hebben gemaakt ten opzichte van het land ». De vaderlandlievende organisaties zullen de Regering en het Parlement dankbaar zijn voor de aanvaarding van verscheidene van hun voornaamste eisen en voor de inspanning van de Natie ten gunste van de meest verdienstelijken onder ons; desniettemin zullen zij — hetgeen niet meer dan billijk is — hun actie voortzetten om andere eisen te doen zegevieren, die zij als gegronde en rechtvaardig beschouwen, o.m. om sommige bepalingen van het besproken ontwerp te doen verbeteren of verduidelijken.

Met een grote meerderheid heeft uw Commissie het ongepast geacht, de goedkeuring van het ontwerp nog langer uit te stellen door het indienen van amendementen, wat de toepassing van het nieuwe stelsel op de lange baan zou schuiven; evenwel is zij van oordeel dat, onmiddellijk na de verkiezingen, hetzij op verzoek van de Regering, hetzij op parlementair initiatief, een nieuw onderzoek zal moeten plaats vinden voor sommige van de wetsbepalingen waarvan wij de draagwijdte hieronder toelichten.

(1) In antwoord op een door een commissielid gestelde vraag, deelt de Minister mede dat de Contactcommissie waarvan de Kabinettssecretaris van de Minister van Financiën voorzitter was, als volgt was samengesteld :

1 afgevaardigde van de Eerste-Minister;
afgevaardigden :
van het Nationaal Verbond van Oorlogsinvaliden;
van de Nationale Strijdersbond;
van het Nationaal Verbond van Oud-Krijgsgevangenen;
van het Nationaal Comité van de Weerstand;
van de Grootste Oorlogsverminkten en -invaliden;
van het Nationaal Verbond van Politieke Gevangenen en rechthebbenden;
van de Vereniging der Verbroederingen van het Veldleger;
van de Nationale Unie der Moeders en Weduwen van Terechtgestelden en Overleden Politieke Gevangenen;
van de Koninklijke-Vereniging der Oorlogsmoeders en -weduwen;
van de Vereniging der Moeders en Weduwen van het Leger.

Ter inlichting zij opgemerkt dat de Nationale Vuurkruisenbond de vergaderingen van de Contactcommissie niet heeft bijgewoond; hij heeft nl. afzonderlijke onderhandelingen gevoerd met de Kabinettssecretaris.

EXAMEN DU PROJET.

Ainsi que le souligne l'exposé des motifs, le projet concerne trois points distincts :

1° l'octroi sous certaines conditions d'une pension aux veuves qui ont épousé après le fait dommageable un des bénéficiaires des lois coordonnées sur les pensions de réparation;

2° l'octroi d'une rente de combattant et de captivité aux combattants, prisonniers politiques et prisonniers de guerre 1940-1945;

3° un ajustement progressif des rentes pour chevrons de front 1914-1918.

TITRE I.

Pension aux veuves mariées après le fait dommageable.

Dans l'état actuel de la législation sur les pensions de réparation, le droit à la pension de *veuve* n'est ouvert en principe qu'en faveur des veuves qui ont contracté mariage avant le fait dommageable. Il y a cependant dérogation à la règle en ce qui concerne :

a) les femmes qui ont épousé un grand invalide de guerre ou un invalide devenu grand invalide au cours du mariage, pourvu que celui-ci ait duré un an au moins après que la qualité de grand invalide a été reconnue;

b) les femmes qui ont épousé un prisonnier politique après sa rentrée de captivité et dont le mari est décédé des suites de sa captivité avant le 26 août 1947 et sans qu'il ait introduit une demande de pension.

Les organisations patriotiques ont, à de multiples reprises, réclamé une modification de cette législation en invoquant notamment le cas des fiancées de 1940-1945 qui ont attendu pendant plusieurs années le retour d'un prisonnier de guerre avant de pouvoir contracter mariage.

Le Gouvernement a estimé pouvoir répondre à ce vœu en prévoyant à l'*article premier* du projet une pension aux veuves mariées après le fait dommageable lorsque le décès du mari est dû au fait de guerre.

L'article premier dispose ensuite que :

1° le taux de pension est celui de la pension accordée aux veuves de soldats de la guerre 1914-1918 mariés après le fait dommageable ;

2° que la pension est accordée aux veuves qui ont épousé, dans un délai de cinq ans après le retour au pays, une des personnes visées aux articles 2,

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP.

Zoals in de memorie van toelichting wordt verklaard, heeft het ontwerp betrekking op drie onderscheiden punten, nl. :

1° het verlenen, onder zekere voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit met een gerechtigde van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen in het huwelijk zijn getreden;

2° het verlenen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente aan de strijdsters, de politieke gevangenen en de krijgsgvangenen van de oorlog 1940-1945;

3° een progressieve aanpassing van de frontstrepenrenten 1914-1918.

TITEL I.

Pensioen voor de na het schadelijk feit gehuwde weduwen.

In de huidige stand van de wetgeving van de vergoedingspensioenen wordt het recht op het bekomen van een *weduwepensioen* in principe slechts verleend aan de weduwen die vóór het schadelijk feit een huwelijk hebben aangegaan. Van deze regel wordt nochtans afgeweken wat betreft :

a) de vrouwen die in het huwelijk zijn getreden met een groot-oorlogsinvalid of met een invalide die in de loop van het huwelijk groot-invalid is geworden, mits het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurde nadat de hoedanigheid van groot-invalid is erkend geworden;

b) de vrouwen die met een politiek gevangene na zijn terugkeer uit gevangenschap in het huwelijk zijn getreden en wier echtgenoot aan de gevolgen van zijn gevangenschap overleden is vóór 26 Augustus 1947, en zonder dat hij een pensioenaanvraag had ingediend.

Herhaaldelijk hebben de vaderlandlievende organisaties een wijziging van deze wetgeving gevraagd; tot staving van hun eis beriepen zij zich o.m. op de gevallen van de verloofden van 1940-1945 die gedurende verscheidene jaren op de terugkeer van een krijgsgevangene hebben moeten wachten vooral eer in het huwelijk te kunnen treden.

De Regering heeft geoordeeld op deze wens te mogen ingaan door, in *artikel 1* van het ontwerp, een pensioen te voorzien ten voordele van de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden, zo het overlijden van de echtgenoot te wijten is aan de oorlog.

Vervolgens bepaalt artikel 1 het volgende :

1° het bedrag van het pensioen is gelijk aan dat van het pensioen toegekend aan de weduwen van soldaten uit de oorlog 1914-1918, gehuwd na het schadelijk feit;

2° het pensioen wordt toegekend aan de weduwen die, binnen vijf jaar na de terugkeer in het land, in het huwelijk zijn getreden met een persoon

49, 50, 51 et 57 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, c'est-à-dire pour autant que cette personne soit titulaire d'une pension de réparation.

Cette pension est accordée aux veuves de prisonniers politiques, otages et résistants arrêtés, militaires prisonniers de guerre, membres de la résistance armée, agents de renseignement et d'action, résistants civils et réfractaires (voir art. 2 des lois coordonnées), militaires et membres du corps de gendarmerie, civils attachés à l'armée, civils spécialement visés par l'article 2 précité des lois coordonnées, militaires de la Force publique au Congo, démineurs, combattants de Corée, etc.

L'article premier du projet indique de quelle manière doit être calculé, dans chaque cas le délai de cinq ans pour le mariage : il stipule que ne peuvent prétendre à la pension les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins. Les pensions sont déterminées par les Commissions prévues à l'article 45 des lois coordonnées.

L'article 2 règle le cas des orphelins conçus après le fait de guerre qui a provoqué le fait dommageable ; les orphelins de père et de mère peuvent prétendre à la pension de leur mère ainsi qu'à des allocations familiales majorées.

Les articles 3 et 4 règlent les questions de procédure au point de vue médical et le cas du cumul de pensions de réparation.

bedoeld in de artikelen 2, 49, 50, 51 en 57 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, d.w.z. voor zover deze persoon een vergoedingspensioen trok.

Dit pensioen wordt toegekend aan de weduwen van politieke gevangenen, gijzelaars en aangehouden weerstanders, militaire krijgsgevangenen, leden van de gewapende weerstand, inlichtings- en actieagenten, burgerlijke weerstanders en werkwege-raars (zie art. 2 van de samengeordende wetten), militairen en leden van de Rijkswacht, aan het leger verbonden burgers, burgers die speciaal worden bedoeld in voornoemd artikel 2 van de samengeordende wetten, militairen van de Weermacht in Congo, ontmijners, Koreastrijders, enz.

In artikel 1 van het ontwerp wordt bepaald hoe de termijn van vijf jaar vóór het huwelijk in elk afzonderlijk geval berekend moet worden en dat de weduwen wier huwelijk niet ten minste één jaar heeft geduurde, geen aanspraak kunnen maken op het pensioen. Over het toekennen der pensioenen wordt beslist door de in artikel 45 van de samengeordende wetten bedoelde Commissiën.

Artikel 2 regelt het lot der wezen verwekt na het oorlogsfest dat de schade heeft veroorzaakt ; de volle wezen hebben aanspraak op het pensioen van hun moeder, alsook op verhoogde gezinsvergoedingen.

De artikelen 3 en 4 regelen de punten inzake procedure in geneeskundig opzicht en het geval van cumulatie van vergoedingspensioenen.

TITRE II.

Rente de combattant. Rente de captivité 1940-1945.

Dans son rapport à la Chambre, le député M. Martel signale que :

« La loi du 1er juin 1919 a institué une rente viagère afférente aux chevrons de front octroyés aux combattants de la guerre 1914-1918 et motivée par le souci d'assurer une assistance à ces combattants quand le poids de la fatigue et des années commencera à se faire sentir.

» Par ailleurs la loi du 24 juin 1952 a créé une rente de captivité en faveur des prisonniers de guerre 1914-1918. »

Le Gouvernement a estimé équitable d'accorder des avantages s'inspirant des mêmes principes aux combattants — en y assimilant les agents de renseignement et d'action et les Belges qui ont droit au titre de prisonnier politique — ainsi qu'aux prisonniers de guerre 1940-1945, compte tenu évidemment des « conditions particulières de cette guerre et des situations spéciales qu'elle a vu naître. »

La rente de combattant (art. 6) est attribuée, à condition d'en faire la demande, à partir de 55 ans à ceux qui pendant six mois au moins ont appartenu :

TITEL II.

Strijdersrente. Gevangenschapsrente 1940-1945.

In zijn verslag aan de Kamer schrijft de h. Martel het volgende :

« De wet van 1 Juni 1919 heeft een levenslange rente ingesteld verbonden aan de frontstrepes toegekend aan de strijdsters van de oorlog 1914-1918 en gerechtvaardigd door de zorg een bijstand te verzekeren aan de strijdsters wanneer het gewicht van de vermoeienissen en van de jaren zich zou laten gevoelen.

» Anderdeels heeft de wet van 24 Juni 1952 een gevangenschapsrente ingesteld ten voordele van de krijgsgevangenen 1940-1945. »

De Regering heeft het billijk geoordeeld door dezelfde principes geïnspireerde voordelen toe te kennen aan de strijdsters — met gelijkstelling van de inlichtings- en actieagenten en van de Belgen die recht hebben op de titel van politiek gevangene — zomende aan krijgsgevangenen 1940-1945, natuurlijk met inachtneming van de « bijzondere omstandigheden van deze oorlog en de bijzondere toestanden welke hij heeft doen ontstaan. »

De strijdstersrente (art. 6) wordt op aanvraag toegekend vanaf de leeftijd van 55 jaar aan hen die ten minste zes maanden deel hebben uitgemaakt :

- a) à l'armée de campagne entre le 10 et le 28 mai 1940;
- b) aux Forces belges de Grande-Bretagne;
- c) au corps expéditionnaire du Congo;
- d) aux services de renseignement et d'action;
- e) ou possèdent le titre de prisonnier politique pour autant qu'ils soient belges.

Les périodes d'appartenance à chacune des catégories peuvent s'additionner tant pour établir le minimum de six mois requis que pour déterminer la durée totale à prendre en considération pour le calcul de la rente; celle-ci sera de 500 francs par semestre d'activité, toute période d'au moins 90 jours, après division en semestres entiers, comptant pour un semestre.

Rente de captivité (art. 7).

Elle est attribuée à partir de 55 ans :

- a) aux prisonniers de guerre 1940-1945 dont la captivité a duré un an au moins;
- b) aux bénéficiaires du statut du prisonnier politique dont la captivité a duré six mois au moins.

Les périodes passées dans chaque catégorie peuvent s'additionner pour autant que le minimum de un an soit atteint en qualité de prisonnier de guerre.

La rente de captivité s'élève à 250 francs par semestre entier (même disposition que plus haut pour les fractions de semestre au-dessus du premier).

* *

La Commission a estimé qu'à certains endroits le texte du projet devrait être précisé, mais pour éviter le renvoi à la Chambre, ce qui signifierait dans les circonstances actuelles que la loi ne pourrait être votée avant les élections, il a été unanimement entendu qu'il conviendrait que le futur gouvernement introduisit un projet de loi complétant et clarifiant le texte qui nous est soumis.

C'est dans le même esprit que la Commission a rejeté par 10 voix et 4 abstentions les amendements suggérés aux articles 7, 8 et 9.

De même certains commissaires ont estimé qu'il conviendrait de répondre au vœu unanimement exprimé par les prisonniers de guerre — tant wallons que flamands — de voir réduire d'un an à six mois la période minimum d'incarcération pour l'octroi de la rente de captivité. La Fédération Nationale des Anciens Prisonniers de Guerre insiste particulièrement de son côté afin que soit prévu la réversibilité de la rente en faveur de la veuve et des orphelins.

TITRE III (art. 9).

Ajustement progressif de la rente des chevrons de front.

Les rentes de chevrons de front, attribuées en application de la loi du 1er juin 1919, modifiée

- a) van het veldleger tussen 10 en 28 Mei 1940;
- b) van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië;
- c) van het expeditiekorps van Congo;
- d) van de inlichtings- en actieagenten;
- e) of aan hen die de titel van politiek gevangene bezitten, op voorwaarde dat zij Belg zijn.

De tijd gedurende welke de betrokkenen tot elke categorie hebben behoord, kan worden samengegeteld zowel ter berekening van het vereiste minimum van zes maanden als van de totale duur die in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de rente; deze zal 500 frank per semester activiteit bedragen, met dien verstande dat iedere periode van ten minste 90 dagen, na verdeling in hele semesters, als één semester wordt beschouwd.

Gevangenschapsrente (art. 7).

Zij wordt met ingang van het 55ste jaar verleend :

- a) aan de krigsgevangenen 1940-1945 wier gevangenschap ten minste een jaar geduurde heeft;
- b) aan de gerechtigden op het statuut van politiek gevangene wier gevangenschap ten minste zes maanden heeft geduurde.

De in elke categorie doorgebrachte periodes mogen worden samengegeteld voor zover het vereiste minimum van een jaar als krigsgevangene is bereikt.

De gevangenschapsrente bedraagt 250 frank per volledig semester (zelfde regeling als hiervoren betreffende de semesterfracties boven het eerste semester).

* *

De Commissie was van oordeel dat de tekst van het ontwerp op sommige plaatsen verduidelijking nodig had, maar om te vermijden dat het ontwerp opnieuw naar de Kamer zou moeten, wat in de huidige omstandigheden betekent dat de wet niet meer vóór de verkiezingen aangenomen zou worden, werd eenparig overeengekomen dat de aanstaande Regering een wetsontwerp zal behoren in te dienen tot aanvulling en verduidelijking van de voorgelegde tekst.

Op grond van dezelfde overwegingen heeft de Commissie met 10 stemmen bij 4 onthoudingen de amendementen op de artikelen 7, 8 en 9 verworpen.

Bovendien waren sommige leden van mening dat men diende tegemoet te komen aan de eenparig uitgesproken wens zowel van de Vlaamse als van de Waalse krigsgevangenen, dat de vereiste minimale gevangenschap voor de toegekennung van de gevangenschapsrente van een jaar tot zes maanden moest worden verminderd. Het Nationaal Verbond van Oud-krigsgevangenen dringt er zijnerzijds bijzonder op aan dat de rente overdraagbaar zou zijn op de weduwe en de wezen.

TITEL III (art. 9).

Geleidelijke aanpassing van de frontstreeprenten.

De frontstreeprenten die ter uitvoering van de wet van 1 Juni 1919, gewijzigd bij die van

par celle du 14 mai 1929, et qui ont été majorées de 100 % en vertu de l'article 6 de la loi du 10 août 1948, sont ajustées progressivement comme suit :

14 Mei 1929, zijn toegekend en die krachtens artikel 6 van de wet van 10 Augustus 1948 met 100 % verhoogd zijn, worden geleidelijk aangepast als volgt :

PÉRIODE. — PERIODE	Premier chevron <i>Eerste streep</i>	Pour chacun des autres <i>Voor alle andere strepen</i>
Du 1 ^{er} janvier 1958 au 31 Décembre 1958. — <i>Van 1 Januari 1958 tot 31 December 1958</i>	1.080	540
Du 1 ^{er} janvier 1959 au 31 décembre 1959. — <i>Van 1 Januari 1959 tot 31 December 1959</i>	1.160	580
Du 1 ^{er} janvier 1960 au 31 décembre 1960. — <i>Van 1 Januari 1960 tot 31 December 1960</i>	1.240	620
A partir du 1 ^{er} janvier 1961. — <i>Van 1 Januari 1961 af</i>	1.320	660

OBSERVATIONS GÉNÉRALES.

En vertu de l'article 10, la loi produirait ses effets à dater du 1er janvier 1958.

A la Commission de la Chambre, le Ministre des Finances a fourni des précisions quant à l'incidence financière du projet de loi à l'examen. Pour l'exercice 1958, le Département la calcule comme suit :

Pensions aux veuves mariées après le fait dommageable.	fr. 47.500.000
Rente de combattant et de captivité	21.000.000
Ajustement rentes chevrons de front	37.000.000
Fr. 105.500.000	

Sans doute la part « pensions aux veuves » restera-t-elle sensiblement la même au cours des années suivantes, mais les deux autres postes seront augmentés, puisque d'une part « la charge financière de la rente de combattant et de captivité augmentera au fur et à mesure de l'accession des ayants droit à l'âge de 55 ans et que d'autre part, la rente de chevrons de front sera augmentée de 32 % par quatre tranches successives de 8 %. De telle sorte l'on doit prévoir pour 1962 une dépense pour les chevrons de $37.000.000 \times 4 = 148.000.000$ millions.

* * *

Le projet de loi a été adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

*Le Rapporteur,
F. PARMENTIER.*

*Le Président,
PIERRE DE SMET.*

ALGEMENE OPMERKINGEN.

Krachtens artikel 10 zal de wet uitwerking hebben met ingang van 1 Januari 1958.

In de Kamercommissie heeft de Minister van Financiën inlichtingen verstrekt over de financiële weerslag van het besproken ontwerp. Voor het dienstjaar 1958 wordt deze als volgt door het Departement berekend :

Pensioen voor de na het schadelijk feit gehuwde weduwe.	fr. 47.500.000
Strijders- en gevangenschapsrente .	21.000.000
Aanpassing frontstreeprente . . .	37.000.000
Fr. 105.500.000	

Waarschijnlijk zal het gedeelte « weduwepensioen » tijdens de volgende jaren nagenoeg ongewijzigd blijven, maar de twee andere posten zullen stijgen, daar eensdeels de financiële last van de strijders- en gevangenschapsrente zwaarder zal worden naargelang de rechthebbenden de leeftijd van 55 jaar bereiken en anderdeels de frontstreeprente met 32 % zal verhoogd worden in vier opeenvolgende delen van 8 %. Voor 1962 moet dus een uitgave van $37.000.000 \times 4 = 148.000.000$ voor de strepen voorzien worden.

* * *

Het ontwerp is met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

*De Verslaggever,
F. PARMENTIER.*

*De Voorzitter,
PIERRE DE SMET.*